

Aanleiding

De missie en de visie van de Tabernakelkerk zijn bijna 15 jaar oud en ontwikkeld in de periode dat ds. Smouter zich aan onze gemeente verbond. In de afgelopen jaren hebben we vanuit deze basis gewerkt als gemeente. We hebben een duidelijke structuur waarbij we werken vanuit wijken en er daarnaast portefeuilles zijn in het breed moderamen. We geven ruimte aan tal van initiatieven van gemeenteleden en steunen die waar het kan. Onze gemeente is gegroeid, waarbij deze groei met name komt van nieuwe leden uit andere kerkgenootschappen in Apeldoorn of door verhuizing vanuit andere plaatsen. We voelen ons hierdoor gezegend. En tegelijk zijn er een aantal aanleidingen om als gemeente opnieuw aan de slag te gaan met onze missie en visie:

- De maatschappij verandert. De huidige tijdgeest vraagt ons om opnieuw stil te staan bij hoe we kerk willen zijn.
- Door de coronacrisis is veel van ons kerkelijk werk stil komen te liggen. Meermalen spreken we uit dat het voor ons geen automatisme is dat we, als deze crisis voorbij is, op de oude voet verder kunnen. We zien dat nieuwe vormen en patronen zich de afgelopen jaren ontwikkeld hebben en dat herijken op onze missie en visie daarom wenselijk is
- We weten ons gezegend door groei en merken tegelijkertijd dat we gemeenteleden niet vast (kunnen) houden uit gewoonte of traditie. Niet alleen voor jongeren maar ook voor oudere gemeenteleden is het kerkelijk leven veel minder een vaststaand gegeven. De binding met de kerk wordt anders. Naast geloofszekerheden zijn er tal van geloofsvragen waarbij de meer traditionele antwoorden niet meer voldoen. Soortgelijke vragen zien we rond de inrichting van onze gemeentelijke vormen en structuren.
- Begin 2023 zal ds. Smouter met emeritaat gaan. We willen graag met zijn inbreng nog vooruitkijken en op basis van ons beeld van de toekomst ook gaan nadenken over de wijze waarop we zijn vacature (en die van onze pastoraal werker J. van Raalte) willen invullen.

Verantwoording

In het afgelopen seizoen heeft daarom een door de kerkenraad aangestelde werkgroep de opdracht gekregen om te komen tot een 'verlangendocument'. Deze werkgroep, bestaande uit Geert Bos, Marloes Pen, Riëtte Petter, Jan van Raalte, Tineke Boom en Janine van Drieënhuizen heeft daartoe de volgende initiatieven genomen:

- een gemeentebrede enquête (november 2021)
- individuele gesprekken met leden die minder betrokken zijn (nov 21 tot maart 2022)
- een verdere duiding van de uitkomsten van de enquête tijdens een gemeenteavond (april 2022)
- enquête en gesprekken met jeugdclubs o.l.v. Jonathan Hoekstra en Wouter Kamphuis (jan-april 2022)
- input van de gemeentegroepen 'Essentie van je geloof en kerk-zijn' (= gemeentebreed project seizoen 2021/2022)

Daarnaast heeft de werkgroep zowel bij gebedsgroepen als in de zondagse erediensten actief om gebed gevraagd. Dit vanuit de overtuiging en het vertrouwen dat God ons als gemeente leidt in dit proces.

Structuur van dit document

Een grondige analyse van de input levert dit verlangendocument op. Gaandeweg hebben we uit alle verzamelde input drie dimensies gedestilleerd, te weten 'Boven, Binnen, Buiten'. Aan de hand van deze drie dimensies zullen we hieronder het verlangen van de Tabernakelkerk voor de nabije toekomst beschrijven.

‘BOVEN’

Ons verlangen

“Want God had de wereld zo lief dat Hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.”¹

Onze bron bevindt zich in het feit dat we Jezus’ verzoeningswerk centraal zetten. Met Pasen vieren en herdenken we Jezus dood én opstanding, de kern van ons geloof ligt dan ook in het vertrouwen dat God een genadig en liefdevol God is die de dood overwonnen heeft. Dit wordt gesymboliseerd in de paaskaars die elke zondag brandt als getuigenis van de hoop die in ons leeft.

We willen daarbij niet dat de Bijbel een boek is ‘met een stoflaag’ maar zien duidelijk de relevantie voor ons leven vandaag de dag. We verlangen ernaar dat ons geloof ons leven sterkt en geloven dat de Bijbel ons inspireert en richting geeft aan ons dagelijks leven, juist ook anno nu.

We staan hierbij in een eeuwenoude traditie en je herkent de traditionele wortels in o.a. vormen, organisatie en liturgie. Tegelijk kenmerkt de cultuur van de Tabernakelkerk zich in het feit dat we de vrijheid van Christus boven de regels van de kerk willen stellen. Genade, liefde en vergeving zijn hiermee centrale thema’s. – Regels mogen hun doel dan ook niet voorbij schieten.

We verlangen ernaar dat de Tabernakelkerk een plek mag zijn waar eenieder thuiskomt. We zijn een grote, gemêleerde gemeente waarbij leden vanuit hun eigen gezichtspunt en referentiekader, met ook eigen voorkeuren voor vorm en liturgie, een stukje van onze grote God mogen zien en ervaren. Die verscheidenheid ervaren we als verrijkend en koesteren we. We omarmen dat o.a. door te kiezen voor diverse vormen van erediensten en liturgie (Singin, Pebbles, Bijbelforum, Jeugddiensten, Stiltevieringen, het Avondgebed etc.).

Onze uitdaging

We verlangen en zoeken naar vormen die het échte contact en (geloofs)gesprek faciliteren en zodoende voor verdieping van ons geloof zorgen. We verlangen ernaar elkaar te inspireren en te bemoedigen door ruimte te maken voor persoonlijke verhalen en getuigenissen van hoe we Gods aanwezigheid ervaren in ons persoonlijk leven. In de prediking zoeken we naar inspiratie en richting voor ons leven vandaag de dag. We willen niet alleen maar gericht zijn op de kerkelijke activiteiten maar geloven dat we elkaar kunnen toerusten door dit geloofsgesprek te stimuleren. Dat kan zowel in de eredienst als ook daarbuiten.

‘BINNEN’

Ons verlangen

“Een lichaam is een eenheid die uit vele delen bestaat; ondanks hun veelheid vormen al die delen samen één lichaam. Zo is het ook met het lichaam van Christus.”²

Onze verbondenheid in Christus is wat ons bindt. We weten ons gezegend met veel (jonge) leden. We willen daarbij de diversiteit omarmen waarbij we samen putten uit de Bron: Gods grote liefde voor ons. Naast de zondagse erediensten (die erg gewaardeerd worden) verlangen we binnen onze grote gemeente ook naar meer (kleinschalige) vormen die ontmoeting en gesprek faciliteren zodat eenieder zich daadwerkelijk gezien weet en thuis voelt.

---

¹ Johannes 3:16

² 1 Korintiërs 12:12

Hierbij waarderen we het initiatief van (individuele) gemeenteleden en hieromtrent hangt een sfeer van 'er mag en kan veel' en 'er moet weinig'. Belangrijk hierbij is dat we goede vormen vinden voor communicatie over wát en vooral ook waaróm er iets aangeboden wordt. Daarbij moet ook duidelijk zijn wat de route is voor het initiëren van het een of ander. Juist bij een toename van meer kleinschalige initiatieven, draagt goede communicatie bij aan (over)zicht houden op het aanbod.

We willen ook ruimte geven aan geloofsvragen en -twijfels. Levenservaringen kunnen soms een ander licht werpen op oude geloofszekerheden vanuit de wetenschap dat de relatie met God niet statisch is. We willen openstaan voor deze (soms levenslange) zoektocht naar de betekenis van God in ons leven. Ook voor zoekers willen we een thuishaven zijn, waarin we onszelf oefenen om, zonder oordeel, gesprekken op te zoeken en te faciliteren.

Onze uitdaging

Bovenstaand verlangen brengt ook een uitdaging met zich mee. Het is nodig om in de grote gemeente diensten en activiteiten te (blijven) aanbieden die aansluiten bij de diverse doelgroepen en recht doen aan de gewaardeerde verscheidenheid. Ook het elkaar daadwerkelijk *zien*, al ware het maar met een knikje of een kort aanspreken tijdens de zondagse dienst, kan een gevoel van thuiskomen geven. Juist bij het groter worden is dit zo belangrijk. We moeten uitgedaagd blijven om daadwerkelijk leden van 'het Lichaam van Christus' te zijn. Een vraag hierbij is in hoeverre we actief willen sturen op deelname van (nieuwe) leden aan het gemeentelieven. In veel maatschappelijke organisaties zoals sportverenigingen zien we hiertoe een verplichting. Enerzijds willen we dat als kerk juist niet – mensen mogen immers vrijblijvend en zonder enige verplichting komen in het huis van God. Anderzijds is ons verlangen om verbinding met alle delen van het lichaam te verwezenlijken, we kunnen niet zonder elkaar. Hier ligt een uitdaging.

Ook zijn we een jonge gemeente, er zijn veel kinderen en jongeren. Het huidige jeugdwerk lijkt goed op orde te zijn, maar we twijfelen of we tieners en jongvolwassenen nog in het hart weten te raken en aan ons weten te binden. Sluiten de huidige vormen en structuren voldoende aan bij hun leefwereld?

'BUITEN'

Ons verlangen

*"Een stad die op een berg ligt, kan niet verborgen blijven."*³, sprak Jezus.

En ook: *"Zo moet jullie licht schijnen voor de mensen, zodat zij jullie goede daden kunnen zien en eer bewijzen aan jullie Vader in de hemel."*⁴

We hebben als gemeente dan ook het verlangen om Jezus' liefde uit te stralen naar de mensen om ons heen. We willen niet alleen op onszelf gericht zijn, maar oog en compassie hebben voor de wereld om ons heen. We willen een gemeente zijn die mensen nieuwsgierig maakt naar de liefde van Jezus. Enerzijds hebben we het verlangen om dit in de buurt van ons kerkgebouw te doen, in de wijk Zuid. Dat is immers de plek waar onze kerk staat, waar wij letterlijk zichtbaar zijn. We zijn onderdeel van de buurt en hebben daarin ook onze rol te vervullen. We willen Jezus' licht laten schijnen door te geven van wat we zelf hebben ontvangen en daarmee tot zegen te zijn voor anderen. We denken dan aan het bieden van praktische hulp in de buurt van ons kerkgebouw, door aan te sluiten bij buurtinitiatieven en het beschikbaar stellen van het kerkgebouw ten dienste van de buurt. Wanneer we zelf laagdrempelige (buiten)activiteiten organiseren vinden we het belangrijk de buurt hierbij van harte uit te nodigen.

Anderzijds hebben we het verlangen om een getuige van Jezus te zijn in ons eigen leven. Op school, werk, onze eigen buurt, de vereniging waar we lid van zijn of onder onze vrienden. We willen dat de Tabernakelkerk een plaats is waar we toegerust en aangemoedigd worden om dit elke week weer waar te

---

³ Matteüs 5:14b

⁴ Matteüs 5:16

mogen maken op de plek die God ieder van ons gegeven heeft. We constateren daarbij ook veel maatschappelijk ontwikkelingen die kansen kunnen bieden aan de kerk om een licht te zijn in de wereld en een ander geluid te laten horen. We ervaren het als waardevol dat de kerk een inclusieve plek is waar álle mensen thuis mogen komen en waar we een verhaal van liefde en hoop verkondigen. We willen daarin graag geïnspireerd blijven om te getuigen van Gods liefde.

Tot slot vinden we het ook belangrijk om oog te hebben voor de wereld verder weg (zending, noodsituaties, crises).

Onze uitdaging

We zijn een grote gemeente die verspreid over heel Apeldoorn en omliggende dorpen woont. De binding met de eigen buurt is voor velen dan ook sterker dan met de wijk rondom de kerk. Vaak leggen we de focus daarom meer op ons eigen leven en onze eigen buurt, dan op de wijk Zuid. Hier moeten we komen tot een goede balans en evenwicht.

We merken dat het verlangen voor 'Buiten' niet (intrinsiek) breed gedragen wordt binnen de hele gemeente. De kleinschalige initiatieven (zoals Alpha, Present en Sportfreaks) zijn ons erg dierbaar en moeten we zeker behouden. Toch wordt er bredere, gemeenschappelijke draagkracht gemist voor de naar buiten gerichte initiatieven. Dit kan ook een uitdaging worden op het moment dat we meer zouden willen gaan inspelen op de toenemende vragen vanuit de buurt om mee te werken met buurtinitiatieven. Een duidelijke visie, meer toerusting en het delen van ervaringsverhalen kunnen wellicht positief bijdragen aan een breder draagvlak én draagkracht.